

Hensyn til den Skæbne, som Vidneeden og Partseden ville faa gennem Retsreformen, vilde være uheldigt nu at reformere Løfteeden i Henhold til Grundloven. Saa længe man ikke er naaet til Enighed om Edsinstituttet i den ny Retsreform, vil det være betænkeligt at røre ved Løfteeden og give den en ny Form.

Af disse Grunde indser jeg ikke rigtig, hvorledes dette Lovforslag skulde kunne faa nogen heldig Vandring gennem Tingene. Jeg synes, Vanskelighederne og Betænkelighederne derved ere ikke faa. Det forekommer mig, at det vilde være klogere at tage fat paa det andet Punkt af Lovgivningen, at afskaffe Løfteeden i den almindelige borgerlige Lovgivning. Jeg tillader mig derfor at slutte disse mine Bemærkninger med at rette den Forespørgsel til den højtærede Justitsminister, hvorfor han ikke atter i Aar har forelagt sit Forslag fra i Fjor, som gav Udsigt til, at vi kom af med Løfteeden paa det Omraade, hvor det er lettest at afskaffe den, og hvor man fra alle Sider har vist god Villighed til at faa den afskaffet.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal straks sige til det ærede Medlem, at naar jeg ikke har forelagt det omtalte Forslag paa ny i Aar, staar det noget i Forbindelse med det, som det ærede Medlem antydede, at jeg mener, det kunde være rigtig, om man saa vidt muligt med Hensyn til en saadan Løfteed kunde anvende den samme Formular, som maatte blive den gældende ved Retsreformen. Men tillige er det, fordi jeg ikke har haft det Indtryk, at det gik saa overordentlig glat i Fjor. Lovforslaget blev vel modtaget med stor Velvillie ved Forhandlingen, men den overordentlig Mængde Oplysninger, som Udvalget krævede, og som jeg dog tror vare meget ud over det nødvendige, og hvis Tilvejebringelse tog overordentlig lang Tid, har bibragt mig den Forestilling, at Interessen for denne Sags Afgørelse alligevel ikke er saa overordentlig stor, som det ærede Medlem mente. Jeg er ikke ganske sikker derpaa, jeg har det ikke præsent, men saa vidt jeg mindes, blev man ikke færdig med at indhente alle de fornødne Oplysninger i forrige Rigsdags-samling. Det ærede Medlem kan have megen Ret i, at naar jeg forelagde dette Lovforslag i forrige Samling, var det, fordi jeg lige overfor den Modstand, det samlede Lovforslag havde mødt, mente det rigtig at dele Sagen i to Dele, saaledes at man

tog for sig den Side af Sagen, som syntes at være lettest at føre igennem, og overlod Forslagsstillerne at tage den vanskelige Del af Sagen, som utvivlsomt er den, der omhandles i det foreliggende Lovforslag.

Hvorvidt det er muligt at finde en Form, der kan tilfredsstillende Grundloven, er noget, der altid kan være forskellige Meninger om. Men jeg kan dog ikke tro andet, end at man ved flittig og ivrig Søgning maatte kunne finde en tilfredsstillende Form. Jeg tvivler meget paa, at det, som jeg ogsaa gjorde gældende i sin Tid under Forhandlingerne i Landstinget, skulde være et nødvendigt Krav til Begrebet Ed, at der skulde være et religiøst Moment deri. Jeg tror, at man vil kunne finde en Ed uden dette. Jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag som et Forhandlingsgrundlag, for at man kan søge at komme til Rette gennem videre Forhandling. Jeg deler ikke den Opfattelse, at Forslagsstillerne burde have ladet denne Sag hvile, thi at en Sag er vanskelig, og der kan være en anden Sag, der muligvis, men ogsaa kun muligvis, lettere lader sig gennemføre, er ikke nogen Grund til at lade den vanskelige ligge. Tværtimod maatte det være en Spore til saa hurtigt og kraftigt som muligt at tage fat paa den vanskelige Sag for at bringe den i alt Fald et Stykke fremad, saaledes at man gennem Sagens fortsatte Forløb og ved videre Forhandling kan finde en Løsning paa den. Derfor kan jeg under Henvi-sning til mine tidligere Udtalelser anbefale det foreliggende Lovforslag til videre Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sveistrup): Jeg takker den højtærede Minister for den Anbefaling, han har givet Lovforslaget, om end jeg hørte, at den var lidt mere forsigtig, end hans Udtalelser vare i Landstinget, den Gang et Forslag, der principielt havde samme Betydning, forelaa der.

Jeg maa udtale nogen Forbavelse over det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (H. L. Møller), naar han ønskede at lægge Hindringer i Vejen for dette Lovforslag. Det var jo Mening med hans Udtalelser, om de da skulde have nogen Mening, at man skulde lægge Sagen til Side og vente, til den anden Del af Sagen ogsaa kunde faa sin Afgørelse. For det første gjorde han den Indvending mod Lovforslaget, at det var den vanskeligste Del, man her havde til Behandling. Nu er den anden Del imidlertid tagen op af den højtærede Justitsminister, og der er altsaa